

dreptul muncii - modificări legislative publicate în decembrie 2021

Decizia Curții Constituționale a României nr. 730/2021 cu privire la soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111, art. 120, art. 121, art. 122 alin. (1), art. 123 și ale art. 229 alin. (4) din Legea nr. 53/2003, precum și art. 142 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 17 din 13 iunie 2016, a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1153 din 03 decembrie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. Curtea a avut de analizat dispozițiile art. 142 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011, care rețin că, în cazul unui contract colectiv de muncă, nulitatea clauzelor contractuale se constată de către instanțele judecătorești competente, la cererea părții interesate, fie pe cale de acțiune, fie pe cale de excepție. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că sunt încălcate dispozițiile de interes general ale art. 41 din Constituție, în condițiile în care nulitatea unei clauze dintr-un contract colectiv de muncă nu poate fi invocată din oficiu de instanță, fiind considerată o nulitate de ordine privată.

Totodată, este invocată și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 17 din 13 iunie 2016, prin care s-a reținut că în interpretarea prevederilor art. 138 alin. (1)-(3) și art. 142 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011, nulitatea unei clauze a contractului colectiv de muncă negociate poate fi invocată de către instanță, din oficiu, pe durata existenței contractului colectiv de muncă.

Astfel, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Gheorghe Mărțuică, Constantin Miloiu, Marcel Dinulescu, Ilie Băcanu și Dănilă Popa în dosarele nr. 5.563/101/2015, nr. 5.562/101/2015, nr. 8.968/101/2014, nr. 7.830/101/2015 și nr. 1.193/101/2016 ale Curții de Apel Craiova - Secția I civilă și a constatat că dispozițiile art. 142 alin. (2) din Legea dialogului social nr. 62/2011, respectiv în interpretarea dată prin Decizia nr. 17 din 13 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt neconstituționale.

Legea nr. 296/2021 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1183 din 14 decembrie 2021, intrând în vigoare de la data de 17 decembrie 2021.

Modificările și completările aduse Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate vizează, pe de-o parte, înlocuirea sintagmei "stat de destinație" cu cea de "stat de primire", în tot cuprinsul actului normativ, precum și alte modificări privind obligațiile agenților de plasare a forței de muncă în legătură cu verificarea documentației necesare accesului lucrătorilor în statul de primire, dar și reglementarea unor alte obligații privind asigurarea unui timp suficient lucrătorilor pentru studierea ofertelor de muncă, anterior semnării contractelor, în caz contrar, agențiile de plasare a forței de muncă fiind obligate să suporte costurile repatrierii acestora.

De asemenea, se majorează amenzile (i) în cazul interpunerii altor categorii de intermediari între agentul de plasare sau furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă, persoana mediată și angajatorul străin, cu excepția cazurilor reglementate de legislația statului de primire și (ii) în cazul unei medieri a cărei finalitate o reprezintă stabilirea unui alt tip de raport juridic decât cel de muncă. În aceste situații, cuantumul amenzilor este cuprins între 15.000 – 20.000 Lei pentru primul caz și între 25.000 – 40.000 Lei pentru cel de al doilea caz.

Cu alte cuvinte, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 296/2021, agențiilor de plasare a forței de muncă și furnizorilor de servicii de plasare a forței de muncă le-a fost impus să se asigure că, anterior plasării lucrătorilor în statul de primire, aceștia dețin toate documentele necesare accesului și exercitării dreptului la muncă și au suficient timp la dispoziție în vederea

studierii ofertelor ferme de muncă, fiindu-le explicat conținutul acestora, în detaliu anterior semnării contractelor. Durata minimă a timpului alocat studierii ofertelor ferme de muncă și explicării acestora este de 5 zile pentru lucrătorii aflați la prima mediere, iar de 2 zile în cazul celor care au mai beneficiat de serviciile de mediere. În caz contrar, pe lângă suportarea costurilor repatrierii lucrătorilor, agențiile de plasare a forței de muncă vor fi sancționate cu amendă în cuantum de 8.000 – 10.000 Lei.

Legea nr. 295/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1183 din 14 decembrie 2021, în vigoare de la 24 decembrie 2021.

Legea nr. 295/2021 vine în modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 prin introducerea unui nou articol, **art. 66¹**, care prevede în cazul repetării la același sediu principal sau secundar, într-un interval de 15 zile de la constatarea precedentă, a contravenției prevăzute la art. 65 lit. q), de către conducătorul unui operator economic, că pe lângă sancțiunea contravențională principală prevăzută la art. 66 lit. b), agentul constatator va dispune și sancțiunea contravențională complementară a închiderii temporare, pe o durată de 15 zile, a sediului principal sau secundar în care operatorul economic desfășoară activitatea fără respectarea condițiilor stabilite potrivit art. 5 alin. (3) lit. f).

În ceea ce privește contravenția prevăzută la art. 65 lit. q) din Legea nr. 55/2020, aceasta vizează situațiile de nerespectare de către conducătorii instituțiilor sau operatorilor economici a condițiilor referitoare la limitarea sau suspendarea pe durată determinată a desfășurării activității acestor instituții sau operatori economici (din lista măsurilor pentru diminuarea impactului tipului de risc pe perioada stării de alertă).

De asemenea, se prevede în mod expres, prin derogare de la dispozițiile art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, că plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii nu suspendă executarea sancțiunilor contravenționale complementare aplicate potrivit art. 66¹.

Ordonanța de urgență nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1202 din 18 decembrie 2021, în vigoare de la aceeași dată.

Odată cu intrarea în vigoare a Ordonanței de Urgență nr. 130/2021 s-au adus și unele modificări, cu relevanță, în sfera dreptului muncii.

Potrivit **art. XLVI** din Ordonanța de urgență nr. 130/2021, după alineatul (2) al articolului 164 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), având următorul cuprins:

Alin. (2¹): Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată stabilit în condițiile alin. (1) poate fi aplicat pentru un salariat pentru o perioadă de maximum 24 de luni de la momentul încheierii contractului individual de muncă. După expirarea perioadei respective, timp în care salariatul va fi calificat sau nu, acesta va fi încadrat cu un salariu de bază superior salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

Alin. (2²): Prevederile alin. (2¹) se aplică și pentru salariatul încadrat cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, care are deja încheiat un contract individual de muncă cu o durată de peste 24 de luni.